

Kohtulahendite kogumik

KOHTUJURISTI ETTEPANEK
MACIEJ SZPUNAR
esitatud 23. novembril 2023¹

Kohtuasi C-801/21 P

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet
versus

Indo European Foods Ltd

Apellatsioonkaebus – ELi kaubamärk – Vastulausemenetlus – Vastulause tagasilükkamine –
Tühistamishagi – Hagi ese – Põhjendatud huvi – Ühendkuningriigi Euroopa
Liidust väljaastumine

I. Sissejuhatus

1. Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) palub apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 6. oktoobri 2021. aasta kohtuotsus Indo European Foods vs. EUIPO – Chakari (Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice) (T-342/20, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus“, EU:T:2021:651), millega viimane rahuldab Indo European Foods Ltd hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 2. aprilli 2020. aasta otsuse peale (asi R 1079/2019-4) (edaspidi „vaidlusalune otsus“), mis puudutas kujutismärgi Abresham Super Basmati Sela Grade One World's Best Rice registreerimise taotlust.
2. Käesolev kohtuasi annab Euroopa Kohtule võimaluse anda selgitusi küsimustes, mis puudutavad Euroopa Liidu kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause aluseks olnud õiguse äralangemist kohtumenetluse ajal seoses Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriigi liidust välja astumisega.
3. Konkreetsemalt on küsimus sellise äralangemise menetluslikes tagajärgedes, kuna apellatsioonkaebus puudutab üksnes Üldkohtu hinnangut vastulause tagasilükkamise otsuse peale esitatud tühistamishagi vastuvõetavusele.

¹ Algkeel: prantsuse.

II. Õiguslik raamistik

A. Rahvusvaheline õigus

4. 17. oktoobril 2019. aastal sõlmitud ja 1. veebruaril 2020. aastal jõustunud Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigi Euroopa Liidust ja Euroopa Aatomienergiaühendusest väljaastumise lepingu² preambuli esimene, neljas ja kaheksas lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Arvestades, et 29. märtsil 2017 teatas [Ühendkuningriik] oma kavatsusest Ühendkuningriigis toimunud rahvahääletuse tulemuse ja riigi suveräänse otsuse kohaselt Euroopa Liidust [...] välja astuda vastavalt [ELL] artiklile 50 [...]“

[...]

meenutades, et [ELL] artikli 50 kohaselt [...] ja võttes arvesse käesolevas lepingus sätestatud korda, lõpeb liidu ja Euratomi õiguse tervikuna kohaldamine Ühendkuningriigi suhtes alates käesoleva lepingu jõustumise kuupäevast,

[...]

arvestades, et nii liidu kui ka Ühendkuningriigi huvides on kindlaks määrata ülemineku- või rakendusperiood, mille jooksul [...] peaks liidu õigus [...] olema kohaldatav Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis ning omama üldreeglina sama mõju nagu liikmesriikide puhul, selleks et vältida segadust ajavahemikul, mil toimuvad läbirääkimised edasisi suhteid käsitleva(te) lepingu(te) üle,

[...]“.

5. Lepingu artiklis 1 „Eesmärk“ on sätestatud:

„Käesolevas lepingus on sätestatud kord, mille alusel astub [Ühendkuningriik] välja [liidust]“.

6. Nimetatud lepingu artiklis 126 „Üleminekuperiood“ on sätestatud:

„Ülemineku- või rakendusperiood algab käesoleva lepingu jõustumise kuupäeval ja lõpeb 31. detsembril 2020.“

7. Lepingu artikli 127 „Ülemineku kohaldamisala“ lõigetes 1, 3 ja 6 on sätestatud:

„1. Üleminekuperioodil kohaldatakse liidu õigust Ühendkuningriigi suhtes ja Ühendkuningriigis, kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti.

[...]

3. Üleminekuperioodil toob lõike 1 alusel kohaldatav liidu õigus Ühendkuningriigile ja Ühendkuningriigis kaasa samad õiguslikud tagajärjed kui liidus ja selle liikmesriikides ning seda tõlgendatakse ja kohaldatakse samade meetodite ja üldpõhimõtete alusel kui liidus.

² ELT 2020, L 29, lk 7; edaspidi „väljaastumise leping“.

[...]

6. Iga viidet liikmesriikidele lõike 1 alusel kohaldatavas liidu õiguses, nagu seda rakendatakse ja kohaldatakse ka liikmesriikides, mõistetakse üleminekuperioodil selliselt, et see hõlmab Ühendkuningriiki, kui käesolevas lepingus ei ole sätestatud teisiti.“

8. Väljaastumise lepingu artikli 185 neljas lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Teist ja kolmandat osa, välja arvatud artiklit 19, artikli 34 lõiget 1, artiklit 44 ja artikli 96 lõiget 1, samuti kuuenda osa I jaotist ja artikleid 169–181 kohaldatakse alates üleminekuperioodi lõpust.“

B. Liidu õigus

1. Määrus nr 207/2009

9. Määrust (EÜ) nr 207/2009³ muudeti määrusega (EL) 2015/2424⁴ (edaspidi „määrus nr 207/2009“), mis jõustus 23. märtsil 2016⁵.

10. Määruse nr 207/2009 põhjendustes 2–4, 6 ja 7 on märgitud:

„(2) Kogu [liidus] on soovitatav edendada majandustegevuse harmoonilist arengut ning pidevat ja tasakaalustatud laienemist sellise siseturu väljakujundamise teel, mis toimib nõuetekohaselt ja pakub siseriiklikel turgudel valitsevate tingimustega samalaadseid tingimusi. Sellise turu loomiseks ja selle ühtsemaks muutmiseks ei piisa ainult kaupade ja teenuste vaba liikumise takistuste kõrvaldamisest ja sellise korra loomisest, mis tagaks selle, et konkurentsi ei moonutata, vaid lisaks sellele tuleb luua ka õiguslikud tingimused, mis võimaldavad ettevõtjatel kohandada oma tegevust [liidu] tingimustega, olenemata sellest, kas nad toodavad ja turustavad kaupu või osutavad teenuseid. Selleks peaks ettevõtjate käsutuses olevate õiguslike vahendite hulka kuuluma ka kaubamärgid, mis võimaldavad samalaadsete vahenditega eristada ettevõtjate tooteid ja teenuseid kogu [liidus] riigipiiridest olenemata.

(3) Kõnealuste [liidu] eesmärkide järgimiseks on seetõttu vajalik ette näha [liidu] kaubamärgikorra loomine, mille kohaselt ettevõtted võivad ühe menetlussüsteemiga saada [ELi] kaubamärke, millele antakse ühtne kaitse ja mis kehtib kogu [liidu] territooriumil. Niiviisi sätestatud [ELi] kaubamärgi ühtsuse põhimõtet tuleks kohaldada, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.

(4) Kaubamärkide omanikele liikmesriikide õigusnormidega antud õigusi iseloomustavat territoriaalset tõket ei saa kaotada õigusnormide ühtlustamisega. Ettevõtjatele kasuliku piiramatu majandustegevuse avamiseks kogu siseturul tuleks luua kaubamärgid, mida reguleerivad ühtsed [liidu] õigusnormid, mis on vahetult kohaldatavad kõigis liikmesriikides.

[...]

³ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1).

⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2015. aasta määrus, millega muudetakse määrust nr 207/2009 (ELT 2015, L 341, lk 21).

⁵ Võttes arvesse, et vaidlusalune registreerimistaotlus esitati 14. juunil 2017, millest lähtudes määratakse kindlaks kohaldamisele kuuluv materiaalõigus, kuuluvad käesoleva asja asjaolude suhtes kohaldamisele materiaalõiguse sätted määruses nr 207/2009, mida on muudetud määrusega 2015/2424.

- (6) Kaubamärke käsitlevad [liidu] õigusnormid ei asenda siiski kaubamärke käsitlevaid liikmesriikide õigusnorme. Nõue, mille kohaselt ettevõtjad peaksid oma kaubamärgid registreerima [EL] kaubamärkidena, ei tundu olevat põhjendatud. Siseriiklikud kaubamärgid on edaspidigi vajalikud nende ettevõtjate jaoks, kes ei soovi oma kaubamärki kaitsta [liidu] tasandil.
- (7) Õigus [ELi] kaubamärgile omandatakse ainult registreerimise teel ning registreerimisest keeldutakse eelkõige juhul, kui kaubamärgil puudub eristusvõime, kui [...] see on vastuolus varasemate õigustega.“

11. Määruse nr 207/2009 artikli 1 „Euroopa Liidu kaubamärk“ lõikes 2 on sätestatud:

„ELi kaubamärk on ühtne. Selle mõju on ühetaoline kogu ühenduses: seda saab registreerida, üle anda või sellest loobuda, omanikult sellega seotud õigusi ära võtta, selle kehtetuks tunnistada või selle kasutamist keelata üksnes kogu liidus. Nimetatud põhimõtet kohaldatakse, kui käesolevas määruses ei ole sätestatud teisiti.“

12. Määruse artiklis 6 „ELi kaubamärgi omanikuks saamine“ on sätestatud:

„ELi kaubamärgi omanikuks saadakse registreerimise teel.“

13. Nimetatud määruse artikli 8 „Suhtelised keeldumispõhjused“ lõikes 4 on sätestatud:

„Registreerimata kaubamärgi või mõne muu ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses kasutatava tähise omaniku vastuseisu korral ei registreerita taotletavat kaubamärki, kui selle tähise suhtes kohaldatavate liidu või liikmesriigi õigusaktide kohaselt ja nendega ette nähtud ulatuses:

- a) on õigused kõnealusele tähisele omandatud enne ELi kaubamärgi registreerimise taotluse kuupäeva või ELi kaubamärgi registreerimise taotluses nõutud prioriteedikuupäeva;
- b) annab kõnealune tähis omanikule õiguse keelata hilisema kaubamärgi kasutamine.“

14. Sama määruse artikli 9 „ELi kaubamärgiga antavad õigused“ lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. ELi kaubamärgi registreerimine annab kaubamärgiomanikule selle suhtes ainuõiguse.

2. Ilma et see piiraks kaubamärgiomanike õigusi, mis on omandatud enne ELi kaubamärgi taotluse esitamise kuupäeva või prioriteedikuupäeva, on sama ELi kaubamärgi omanikul õigus takistada kõiki kolmandaid isikuid kasutamast äritegevuse käigus ilma tema loata kaupade või teenustega seoses mis tahes tähist, kui:

[...]

- b) tähis on identne või sarnane ELi kaubamärgiga ning seda kasutatakse kaupade või teenuste puhul, mis on identsed või sarnased selliste kaupade või teenustega, mille suhtes ELi kaubamärk on registreeritud, kui nende äravahetamine üldsuse poolt on tõenäoline; äravahetamise tõenäosus hõlmab ka tõenäosust, et tähist seostatakse kaubamärgiga;

[...]“.

15. Määruse nr 207/2009 artikkel 9b „Kuupäev, millest alates jõustuvad õigused kolmandate isikute suhtes“ on sõnastatud järgmiselt:

„1. ELi kaubamärgiga antud õigused jõustuvad kolmandate isikute suhtes alates kuupäevast, mil avaldatakse teave kaubamärgi registreerimise kohta.

2. Mõistlikku kompensatsiooni võib nõuda seoses toimingutega, mis leiavad aset pärast ELi kaubamärgi taotluse avaldamise kuupäeva, kui need toimingud oleksid pärast kaubamärgi registreeringu avaldamist kõnealuse avaldamise tõttu keelatud.

3. Juhtumiga tegelev kohus ei tee sisulist otsust enne, kui registreering avaldatakse.“

2. Määrus (EL) 2017/1001

16. Määrust nr 207/2009 muudeti ja see asendati määrusega (EL) 2017/1001⁶ alates 1. oktoobrist 2017⁷. Selle põhjenduses 12 on märgitud:

„Selleks et tagada õiguskindlus ja täielik kooskõla prioriteetsuse põhimõttega, mille kohaselt registreeritud varasem kaubamärk on registreeritud hilisemate kaubamärkide suhtes ülimuslik, tuleb sätestada, et ELi kaubamärgist tulenevate õiguste kaitse tagamine ei tohiks piirata õigusi, mille kaubamärgi omanik sai enne ELi kaubamärgi taotluse esitamist või prioriteedikupäeva. [...]“.

17. Selle määruse artikli 46 „Vastulause“ lõikes 1 on sätestatud:

„1. Kolme kuu jooksul pärast ELi kaubamärgi taotluse avaldamist võivad järgmise isikud esitada vastulause kaubamärgi registreerimisele põhjendusega, et kaubamärki ei tohi registreerida artikli 8 kohaselt:

[...]

c) artikli 8 lõikes 4 osutatud varasemate kaubamärkide või tähiste omanikud ning isikud, kes on asjaomase siseriikliku õiguse alusel volitatud neid õigusi kasutama;

[...]“.

18. Nimetatud määruse artikli 47 „Vastulause menetlemine“ lõikes 5 on sätestatud:

„Kui vastulause menetlemisel ilmneb, et kaubamärki ei saa registreerida mõnele või kõigile kaupadele või teenustele, mille suhtes ELi kaubamärgi taotlus on esitatud, lükatakse taotlus tagasi kõnealuste kaupade või teenuste osas. Vastupidisel juhul lükatakse vastulause tagasi.“

⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrus Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1).

⁷ Tuleb märkida, et vastulause taotletava kaubamärgi registreerimise suhtes esitati 13. oktoobril 2017, mistõttu on käesoleval juhul kohaldatavad määruses 2017/1001 sätestatud vastulause läbi vaatamist ja edasikaebamist käsitlevad menetlusnormid, mis loeti kohaldatavaks nende jõustumisest arvates.

19. Sama määruse artikli 51 „Registreerimine“ lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„[...] [K]ui mis tahes esitatud vastulaused on lõplikult kõrvaldatud tagasivõtmise, tagasilükkamise või muu meetme tulemusel, kantakse kaubamärk ja artikli 111 lõikes 2 osutatud üksikasjad registrisse. Registreering avaldatakse.“

20. Määruse 2017/1001 artikli 66 „Otsused, mille peale võib kaevata“ lõikes 1 on sätestatud:

„Kaebuse võib esitada ameti kõigi selliste otsuseid tegevate isikute või üksuste otsuste peale, kes on loetletud artikli 159 punktides a–d [...]. Need otsused jõustuvad alles artiklis 68 osutatud kaebuste esitamise tähtaja möödumise päevast. Kaebuse esitamisel on peatav mõju.“

21. Selle määruse artikli 71 „Kaebuste kohta tehtavad otsused“ lõikes 3 on sätestatud:

„Apellatsioonikoja otsused jõustuvad alles artikli 72 lõikes 5 osutatud tähtaja möödumisel või kui selle aja jooksul kaevatakse asi edasi Üldkohtusse, siis alates kõnealuse edasikaebuse või Euroopa Kohtule Üldkohtu otsuse kohta esitatava mis tahes kaebuse rahuldamata jätmise kuupäevast“.

22. Nimetatud määruse artikli 72 „Euroopa Kohtusse kaebamine“ lõigetes 1, 2, 3 ja 6 on sätestatud:

„1. Kaebusi käsitlevate apellatsioonikodade otsuste kohta võib Üldkohtule esitada kaebuse.

2. Kaebuse aluseks võib olla pädevuse puudumine, olulise menetlusnormi rikkumine, ELi toimimise lepingu rikkumine, käesoleva määruse või nende rakendusnormide rikkumine või võimu kuritarvitamine.

3. Üldkohus on pädev vaidlustatud otsust tühistama või muutma.

[...]

6. Amet võtab vajalikud meetmed Üldkohtu otsuse täitmiseks või, kui Euroopa Kohtule esitatakse kõnealuse otsuse kohta apellatsioonikaebus, Euroopa Kohtu otsuse täitmiseks.“

III. Vaidluse taust

23. Vaidluse tausta on põhjalikult selgitatud vaidlustatud kohtuotsuses ning sellega on võimalik seal tutvuda⁸. Käesoleva ettepaneku mõistmiseks olulise ja vajaliku teabe võib kokku võtta järgmiselt.

24. Hamid Ahmad Chakari esitas 14. juunil 2017 EUIPO-le ELi kaubamärgi registreerimise taotluse. Taotlus avaldati 6. septembri 2017. aasta väljaandes *Bulletin des marques de l'Union européenne* nr 169/2017.

25. Indo European Foods esitas 13. oktoobril 2017 taotletava kaubamärgi registreerimisele vastulause. Hageja vastulause tugines Ühendkuningriigis kasutusel olevale varasemale registreerimata sõnamärgile. Vastulause alusena tugineti määruse 2017/1001 artikli 8 lõikele 4.

⁸ Vaidlustatud kohtuotsuse punktid 1–12.

Sisuliselt väitis Indo European Foods, et Ühendkuningriigis kehtiva õiguse kohaselt võib ta tähise hõivamise peale esitatava hagi (*action for passing off*) „laiendatud“ vormi kasutades taotletava kaubamärgi kasutamise keelata.

26. Vastulausete osakond lükkas 5. aprillil 2019 vastulause tervikuna tagasi, leides, et Indo European Foodsi esitatud tõenditest ei piisanud selle tõendamiseks, et varasemat kaubamärki on kasutatud ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses enne asjaomast kuupäeva ja asjaomasel territooriumil.

27. Indo European Foods esitas 16. mail 2019 vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.

28. EUIPO neljas apellatsioonikoda jättis vaidlusaluse otsusega kaebuse põhjendamatusse tõttu rahuldamata, kuna Indo European Foods ei tõendanud, et tähise hõivamise peale esitatava hagi „laiendatud“ vorm võimaldab tal keelata taotletava kaubamärgi kasutamise Ühendkuningriigis.

IV. Menetlus Üldkohtus ja vaidlustatud kohtuotsus

29. Hagiavaldusega, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 2. juunil 2020, esitas Indo European Foods hagi vaidlusaluse otsuse tühistamiseks ja muutmiseks.

30. Indo European Foods esitas hagi üheainsa väite, mis puudutas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 4 rikkumist.

31. Kostja vastuses leidis EUIPO eelkõige, et kuivõrd taotletava kaubamärgi registreerimisele esitatud vastuväite aluseks oli varasem Ühendkuningriigis registreerimata kaubamärk, siis olgugi, et Ühendkuningriigi õigusega sellele antud kaitse oli kuni väljaastumise lepingu artiklites 126 ja 127 sätestatud üleminekuperioodi (edaspidi „üleminekuperiood“) lõpuni jätkuvalt asjasse puutuv, langes selle perioodi lõppemisel vastulausemenetluse ja Üldkohtule esitatud hagi ese siiski ära. Lisaks sellele leidis EUIPO, et kuna vaidlusaluse otsuse tühistamine ei saaks Indo European Foodsile enam mingisugust kasu tuua, puudub tal Üldkohtus menetluse jätkamiseks põhjendatud huvi.

32. Üldkohtus leidis vaidlustatud kohtuotsuses, et hagi on vastuvõetav ning tühistas vaidlusaluse otsuse. Vastuvõetavust puudutanud EUIPO argumentide kohta sedastas Üldkohus esiteks vaidlustatud kohtuotsuse punktides 17–23, et ei saa asuda seisukohale, et vaidluse ese langeb ära, kui kohtumenetluse ajal toimub sündmus, mille tulemusel võib varasem kaubamärk lakata olemast registreerimata kaubamärk või mõni muu ulatuslikumalt kui kohaliku tähtsusega kaubanduses kasutatav tähis, eelkõige asjaomase liikmesriigi liidust väljaastumise tulemusel, kuna vastasel juhul peaks Üldkohus võtma arvesse põhjusi, mis on ilmnunud pärast vaidlusaluse otsuse vastuvõtmist ja mis selle otsuse põhjendatust mõjutada ei saa. Teiseks lükkas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 24–27 tagasi EUIPO argumendid, et Indo European Foods oli kaotanud põhjendatud huvi ning leidis, et ei sa väita, et vaidlusaluse otsuse tühistamise korral oleks apellatsioonikoda sunnitud liikmesriigi õigusega kaitstud varasema kaubamärgi puudumise tõttu kaebuse rahuldamata jätma, sest faktilisi asjaolusid ei pea apellatsioonikoda hindama uue otsuse tegemise aja seisuga, vaid lähtudes olukorrast, mis valitses kaebuse aluseks olevate asjaolude osas enne vaidlusaluse otsuse tegemist.

V. Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

33. Euroopa Kohus otsustas 7. aprilli 2022. aasta kohtumäärusega apellatsioonkaebuse menetlusse võtta, olles teinud kindlaks, et EUIPO esitatud apellatsioonkaebuse menetlusse võtmise taotluses oli õiguslikult piisavalt põhjendatud, et apellatsioonkaebuses tõstatatud küsimus on liidu õiguse ühtsuse, järjepidevuse või edasiarendamise seisukohast oluline.

34. Euroopa Kohtu presidendi 16. juuni 2022. aasta otsusega anti Saksamaa Liitvabariigile luba astuda EUIPO nõuete toetuseks menetlusse.

35. Euroopa Kohtu presidendi 16. detsembri 2022. aasta määrusega jäeti rahuldamata Walsall Conduits Ltd taotlus astuda Indo European Foods nõuete toetuseks menetlusse.

36. EUIPO palub apellatsioonkaebuses Euroopa Kohtul:

- tühistada vaidlustatud kohtuotsus;
- tuvastada, et vaidlusaluse otsuse peale esitatud Indo European Foods kaebust ei ole vaja sisuliselt läbi vaadata;
- mõista käesoleva menetluse ning Üldkohtu menetlusega seotud kulud välja Indo European Foodsilt.

37. Indo European Foods palub vastuses Euroopa Kohtul:

- jätta apellatsioonkaebus rahuldamata;
- mõista käesoleva kohtumenetluse kulud välja EUIPO-lt.

38. Saksamaa Liitvabariik toetab EUIPO nõudeid.

39. EUIPO ja Indo European Foods kuulati ära kohtuistungil, mis toimus 14. septembril 2023.

VI. Analüüs

40. Apellatsioonkaebuse põhjendamiseks on EUIPO esitanud üheainsa kolmeks osaks jaguneva väite, mis puudutab seda, et Üldkohus on väärtalt kohaldanud Indo European Foods põhjendatud huvi säilimisega seotud tingimust. Ainsa väite esimeses osas leiab EUIPO, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi, ajades põhjendatud huvi säilimist puudutava autonoomse nõude segamini mõistega „õiguspärasuse kontroll“. Selle väite teises osas leiab EUIPO, et Üldkohus on rikkunud õigusnormi ja oma otsust ebapiisavalt põhjendanud, jättes *in concreto* hindamata, kas kaubamärgiõiguse eripära arvestades oli Indo European Foods põhjendatud huvi säilinud. Nimetatud väite kolmandas osas väidab EUIPO, et Üldkohtu tehtud vigadest tuleneb, et EUIPO on kohustatud jätma üleminekuajaperioodi lõppemise õiguslikud tagajärjed arvesse võtmata.

41. Alustan oma analüüsi ainsa väite esimese osa käsitlemisest, tuues üksikasjalikult esile põhjused, miks ma olen arvamusel, et see osa tuleb tagasi lükata (A). Seejärel näitan, et minu arvates on Indo European Foodsil Üldkohtu menetluses põhjendatud huvi, mistõttu tuleb ka väite teine ja kolmas osa tagasi lükata ning need ei saa kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist (B ja C).

A. Ainsa väite esimene osa: Üldkohtule esitatud hagi ese

42. Oma ainsa väite esimeses osas leiab EUIPO, et Üldkohus on vaidlustatud kohtuotsuse punktides 15–21 rikkunud õigusnormi, keskendudes Indo European Foodsil põhjendatud huvi säilimise kindlaks tegemisel küsimusele, kas üleminekuperioodi lõppemine sai mõjutada vaidlusaluse otsuse õiguspärasust selle otsuse vastuvõtmise ajal. Seeläbi on Üldkohus põhjendatud huvi säilimise nõude ajanud segamini õiguspärasuse kontrollimisega.

43. Mulle näib siiski, et need argumendid tulenevad vaidlustatud kohtuotsuse ja seal viidatud kohtupraktika vääriti mõistmisest.

44. Märgin, et vastupidi EUIPO väidetule ei ole Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 15–21 käsitlenud Indo European Foodsil põhjendatud huvi säilimise ega vaidlusaluse otsuse õiguspärasuse küsimusi, vaid küsimust, kas *ära on langenud hagi ese* – ehk apellatsioonikoja 2. aprilli 2020. aasta otsus, millega viimane Indo European Foodsil vastulause tagasi lükkas.

45. Hagi ese ja hagi esitanud isiku põhjendatud huvi on aga kaks eri asja. Tühistamishagi ese on objektiivne element ehk akt, mille tühistamist taotletakse. Põhjendatud huvi on subjektiivne element, mille kaudu tehakse kindlaks, kas hagi tulemusel võib selle esitanud isik saada mingit kasu⁹.

46. Tõsi, need kaks elementi on sageli seotud, eelkõige kuna põhjendatud huvi olemasolu hinnatakse „hagi eset arvestades“¹⁰ ning hagi eseme ära langemine toob tingimata kaasa põhjendatud huvi ära langemise. Hageja põhjendatud huvi võib aga ära langeda ka siis, kui hagi ese jääb alles¹¹.

47. Tühistamishagi eseme säilimine eeldab seda, et haviga vaidlustatud otsus avaldab jätkuvalt mõju. Nii on kohtupraktikas välja kujunenud seisukoht, et hagi ese võib ära langeda eelkõige siis, kui akt kohtumenetluse ajal kehtetuks tunnistatakse või asendatakse¹². Samuti on leitud, et vastulause kohta tehtud EUIPO otsust puudutaval hagil puudub ese, kui vastulause on poolte

⁹ 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Andechser Molkerei Scheitz vs. komisjon* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punkt 25), 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus *Mory jt vs. komisjon* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55) ning 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *Binca Seafoods vs. komisjon* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, punkt 44).

¹⁰ 28. mai 2013. aasta kohtuotsus *Abdulrahim vs. nõukogu ja komisjon* (C-239/12 P, EU:C:2013:331, punkt 61) ning 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus *Mory jt vs. komisjon* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 57).

¹¹ Vt näitena 18. märtsi 2010. aasta kohtuotsus *Centre de Coordination Carrefour vs. komisjon* (T-94/08, EU:T:2010:98).

¹² 1. juuni 1961. aasta kohtuotsus *Meroni jt vs. Ülemamet* (5/60, 7/60 ja 8/60, EU:C:1961:10, lk 213).

kokkuleppe saavutamise tõttu tagasi võetud¹³, kui vastulause esitamise aluseks olnud kaubamärk on kehtetuks tunnistatud¹⁴ või kui kaubamärgi registreerimise taotlus, millele üks pool vastulause esitas, on tagasi võetud¹⁵.

48. Märgin, et kõigil neil juhtudel leidis Euroopa Kohus, et tühistamishagi ese oli ära langenud, kuna kohtumenetluse ajal leidis aset sündmus, millel oli selline *ex tunc* mõju, mille tõttu tuli lugeda, et asjaomast otsust ei ole kunagi olemas olnud.

49. Neil asjaoludel tuli Üldkohtul esitatud hagi eseme äralangemist puudutavale EUIPO argumendile vastamiseks hinnata, kas vaidlusaluses otsuses käsitletud vastulause esitamise aluseks olnud varasema õiguse äralangemine Üldkohtu menetluse ajal ja pärast üleminekuperioodi lõppemist võis vastulause tagasilükkamist puudutavat vaidlust mõjutada selliselt, et tuleb lugeda, et see vaidlus ei ole mitte kunagi toimunud.

50. Vastupidi EUIPO väidetule ei asunud Üldkohus kindlaks tegema seda, kas Ühendkuningriigi väljaastumisele järgnenud üleminekuperioodi lõppemine võis mõjutada vaidlusaluse otsuse *õiguspärasust*, vaid üksnes seda, kas selline asjaolu mõjutas hagi eseme säilimist.

51. Sellega seoses ilmneb vaidlustatud kohtuotsuse punktides 20 ja 21 selgesti, et Üldkohus leidis, et kohtupraktikast tulenevalt võib vastulause esitamise aluseks olnud varasema õiguse äralangemine seoses Ühendkuningriigi liidust väljaastumisega mõjutada küll vastulause läbivaatamise tulemust, kui selline õigus lõppeb EUIPOs toimuva menetluse ajal, ent Üldkohtule esitatud hagi ese ei saa ära langeda pelgalt põhjusel, et vastulause aluseks olev kaubamärk muutub Üldkohtus toimuva menetluse ajal kehtetuks.

52. EUIPO hinnangul on küll selge, et juhul kui vastulause aluseks olev varasem õigus langeb ära EUIPOs toimuva menetluse ajal enne vaidlusaluse otsuse tegemist, tuleks asuda seisukohale, et vaidlusaluse otsuse kehtetuse tõttu puudub hagil ese, ent asjaolust, et see varasem õigus langes ära alles pärast vaidlusaluse otsuse tegemist, ei saa automaatselt järeldada, et hagi ese säilib. Eelkõige leiab EUIPO, et see, et varasem õigus sai varem olla vastulause aluseks, ei tähenda seda, et hagejal on olemasolev ja reaalne põhjendatud huvi.

53. Nagu ma aga käesoleva ettepaneku punktides 42 ja 43 märkisin, nähtub vaidlustatud kohtuotsusest selgesti, et neid põhjendusi ei esitanud Üldkohus mitte seoses põhjendatud huvi olemasoluga, vaid üksnes seoses vaidluse eseme säilimisega, mistõttu näib mulle, et EUIPO argument ei ole tulemuslik.

54. Pealegi ei ole Üldkohus oma analüüsis minu arvates õigusnormide vastu eksinud. Üldkohus eristas õigesti EUIPO-le esitatud vastulause eset Üldkohtule esitatud hagi esemest. EUIPO menetluse esemeks on vastulause, mille aluseks on Ühendkuningriigi õigus. Teoreetiliselt võib selle vastulause ese seega ära langeda, kui selle aluseks olev varasem õigus menetluse ajal ära langeb. Üldkohtule esitatud hagi seevastu puudutab otsust, mis tehti EUIPO menetluse tulemusena ajal, mil vastulause aluseks olev õigus endiselt kehtis.

¹³ 17. aprilli 2018. aasta kohtumäärus *Westbrae Natural vs. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)* (T-65/17, ei avaldata, EU:T:2018:204, punktid 20–22).

¹⁴ 14. veebruari 2017. aasta kohtumäärus *Helbrecht vs. EUIPO – Lenci Calzature (SportEyes)* (T-333/14, EU:T:2017:108, punktid 21–24).

¹⁵ 14. veebruari 2023. aasta kohtumäärus *Laboratorios Ern vs. EUIPO – Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM)* (T-428/22, ei avaldata, EU:T:2023:80).

55. Seejuures, nagu ka Üldkohus õigesti märgib, ei saa arvesse võtta pärast vaidlusaluse otsuse tegemist ilmnenuid põhjusi, mis ei mõjutanud vastulausemenetlust, mis viis Üldkohtu menetluseni¹⁶.

56. Varasema õiguse äralangemine Ühendkuningriigi liidust välja astumise tõttu, kui see toimub pärast otsuse tegemist, ei saa mõjutada EUIPO menetlust, mistõttu seda ei saa käsitada varasema õiguse äralangemise põhjusena selliselt, et see õigus loetakse mitte kunagi olemas olnuks. Nagu Indo European Foods märgib, ei võimalda väljaastumise leping kuidagi jõuda järeldusele, et Ühendkuningriigi liidust välja astumisega kaasneb varasemate õiguste lõppemine *ex tunc*. Vastupidi, sellest lepingust ilmneb selgelt, et kuni üleminekuperioodi lõppemiseni kohaldatakse Ühendkuningriigis jätkuvalt liidu õigust. Seega ei tähenda selle liikmesriigi liidust välja astumine mitte seda, et see riik pole kunagi liidu liige olnud ja et sellest tulenevalt ei ole selle liikmesriigi õigusel põhinevad intellektuaalomandi õigused liidu õiguskorra seisukohast kunagi mitte mingil moel asjasse puutuvad olnud, vaid see tähendab üksnes seda, et alates üleminekuperioodi lõppemisest ei ole neil õigustel enam määruses 2017/1001 sätestatud mõju.

57. Neil asjaoludel olen arvamusel, et Üldkohus leidis õigesti, et talle esitatud hagi ese oli säilinud. Sellest järeldub, et ainsa väite esimene osa tuleb põhjendamatus tõttu tagasi lükata.

B. Ainsa väite teine osa: põhjendatud huvi säilimine

58. Ainsa väite teises osas leiab EUIPO esimesena, et Üldkohus rikkus õigusnormi, jättes *in concreto* hindamata, milles Indo European Foodsi põhjendatud huvi seisneb ning piirdudes vaid selle huvi olemasolu eitamist käsitlevate EUIPO argumentide tagasi lükkamisega. Seeläbi on Üldkohus oma otsust ka ebapiisavalt põhjendanud. Teisena leiab EUIPO, et Üldkohus rikkus õigusnormi, keskendudes oma analüüsis küsimusele, kas varasem õigus saab olla vastulause aluseks, ning jättes nii tähelepanuta liidu kaubamärgiõiguse ja vastulausemenetluse eripära.

59. EUIPO esitatud esimese argumendiga seoses on väljakujunenud kohtupraktikas leitud, et hageja peab oma põhjendatud huvi esinemist tõendama ning see on põhiline ja esmane tingimus iga kohtule esitatud hagi puhul¹⁷.

60. Vaidlustatud kohtuotsusest näib mulle siiski tulenevat selgesti, kuigi kaudselt, et Üldkohus leidis, et hagi esitamise ajal oli Indo European Foodsil põhjendatud huvi olemas ning selles ei olnud vaidlust, kuna vaidlusalune otsus kahjustas tema huve. EUIPO väitis Üldkohtus, et üleminekuperioodi lõppemise tõttu võis see põhjendatud huvi kaduda ning tugines seejuures kahele argumendile, mille Üldkohus tagasi lükkas. Seetõttu leidis Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktis 28, et Indo European Foodsi varasem põhjendatud huvi ei olnud kadunud. Neil asjaoludel ei näi mulle, et tõendamiskoormis oleks ümber pööratud, nagu EUIPO väidab.

61. Üldkohus asus üksnes seisukohale, et EUIPO argumendid ei saanud Indo European Foodsi põhjendatud huvi olemasolu kahtluse alla seada, mistõttu ei saa asuda seisukohale, et Üldkohus on õigusnormi rikkunud või oma otsust ebapiisavalt põhjendanud.

¹⁶ 8. oktoobri 2014. aasta kohtuotsus *Fuchs vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Les Complices* (täht ringis) (T-342/12, EU:T:2014:858, punkt 24).

¹⁷ 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Andechser Molkerei Scheitz vs. komisjon* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punkt 27), 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *Binca Seafoods vs. komisjon* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, punkt 45) ning 7. novembri 2018. aasta kohtuotsus *BPC Lux 2 jt vs. komisjon* (C-544/17 P, EU:C:2018:880, punkt 33).

62. Igal juhul olen arvamisel, et isegi kui leiaks tuvastamist, et Üldkohus rikkus töendamiskoormise ümberpööramisest tingituna Indo European Foodsi põhjendatud huvi hindamisel õigusnormi, ei saaks see kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist. Nimelt tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et kui Üldkohtu otsuse põhjendustest ilmneb liidu õiguse rikkumine, kuid otsuse resolutsioon on muude õiguslike asjaoludega põhjendatud, siis ei saa selline rikkumine kaasa tuua otsuse tühistamist ja selle põhjendused tuleb asendada¹⁸. Põhjustel, mille ma nüüd esitan, see käesoleval juhul nii ongi.

63. Põhjendatud huvi on füüsilise või juriidilise isiku poolt ETL artikli 263 alusel tühistamishagi esitamise peamine ja esmane tingimus, mis peab samamoodi olema täidetud siis, kui Üldkohus saab lisaks vaidlustatud otsuse tühistamisele seda ka muuta, nagu on ette nähtud määruse 2017/1001 artikli 72 lõikes 3. Selline huvi eeldab seda, et vaidlustatud akti tühistamisel iseenesest saavad olla õiguslikud tagajärjed ning selle tulemusel võib vastav isik saada mingisugust kasu¹⁹.

64. Lisaks sellele, nagu Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuses märkis, ei pea põhjendatud huvi esinema mitte üksnes hagi esitamise ajal, vaid see peab säilima kuni kohtuotsuse tegemiseni²⁰.

65. Käesoleval juhul on selge, et hagi esitamise ajal oli Indo European Foodsil huvi nõuda vaidlusaluse otsuse tühistamist. Selle otsusega jättis EUIPO apellatsioonikoda rahuldamata Indo European Foodsi poolt määruse 2017/1001 artikli 46 alusel esitatud vastulause. Selle otsuse tühistamise tulemusel oleks ta seega saanud kasu saada, kuna sel juhul oleks EUIPO apellatsioonikoda pidanud vastulause uuest läbi vaatama nii, et see oleks saanud Indo European Foodsile soodsalt lõppeda.

66. Viimaks tuleb kindlaks teha, kas Ühendkuningriigi liidust väljaastumine saab seda seisukohta muuta.

67. Selleks tuleb EUIPO hinnangul kindlaks teha, kas vaidluse all oleva ELi kaubamärgi registreerimine saab üleminekuperioodi lõppemisest hoolimata ikkagi Indo European Foodsi õigushüvesid kahjustada, mida aga Üldkohus kindlaks ei teinud. Vastulausemenetluste eripärast, kaubamärgi peamisest ülesandest ning kaubamärgi territoriaalsuse ja ühtsuse põhimõttest tingituna ei saaks aga vaidluse all oleva ELi kaubamärgi registreerimise korral selle kaubamärgi ning Indo European Foodsi vastulause aluseks oleva õiguse vahel tekkida mitte mingisugust konflikti ei *ratione loci* ega *ratione temporis*. Sellest järeldub, et vastus sellele küsimusele on tingimata eitav ja tähendab, et Indo European Foodsi põhjendatud huvi on kadunud.

68. Olen siiski arvamisel, et sellele küsimusele antav vastus ei ole Üldkohtus vaidlusaluse otsuse tühistamise taotlemiseks vajaliku põhjendatud huvi säilimise seisukohast asjasse puutuv.

69. Märgin kõigepealt, et põhjendatud huvi olemasolu Üldkohtule hagi esitamise ajal ei sõltunud sellest, kas kaubamärgi registreerimine võis Indo European Foodsi õigushüvesid kahjustada. Seega ei mõista ma hästi, miks peaks see nii olema selle huvi säilimisega seoses.

¹⁸ 6. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Scuola Elementare Maria Montessori vs. komisjon, komisjon vs. Scuola Elementare Maria Montessori ja komisjon vs. Ferracci* (C-622/16 P – C-624/16 P, EU:C:2018:873, punkt 48).

¹⁹ 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Andechser Molkerei Scheitz vs. komisjon* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punkt 25) ning 13. juuli 2023. aasta kohtuotsus *D & A Pharma vs. Euroopa Ravimiamet* (C-136/22 P, EU:C:2023:572, punktid 43 ja 44).

²⁰ Vaidlustatud kohtuotsuse punkt 25. Vt ka 4. juuni 2015. aasta kohtuotsus *Andechser Molkerei Scheitz vs. komisjon* (C-682/13 P, EU:C:2015:356, punkt 25), 17. septembri 2015. aasta kohtuotsus *Mory jt vs. komisjon* (C-33/14 P, EU:C:2015:609, punkt 55) ning 20. detsembri 2017. aasta kohtuotsus *Binca Seafoods vs. komisjon* (C-268/16 P, EU:C:2017:1001, punkt 44).

70. Järgmisena usun ma, et eelkõige on EUIPO esitatud küsimuse eesmärk kindlaks teha, kas Indo European Foodsil on huvi vaielda EUIPOs ELi kaubamärgi registreerimisele vastu. Konkreetsemalt peab EUIPO sellele küsimusele vastama vastulause läbi vaatamisel. Eitava vastuse korral peaks EUIPO tingimata vastulause tagasi lükkama, ent see ei tähendaks, et Indo European Foodsil puudub huvi Üldkohtus selle otsuse vaidlustamise ja tühistamise vastu.

71. Teisisõnu peab seda, kas vaidluse all oleva ELi kaubamärgi registreerimine saab Indo European Foodsil õigushüvesid kahjustada, ennekõike hindama EUIPO ning tühistamishagi seisukohast on minu arvates seega tegemist sisulise küsimusega, mida tuleb kontrollida EUIPO otsuse õiguspärasuse hindamisel. Vastusest sellele küsimusele ei saa aga sõltuda hagi vastuvõetavus.

72. Rõhutan seejuures, et EUIPO ise möönis kohtuistungil, et ELi kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause, mis esitatakse pärast üleminekuperioodi lõppemist, ent mille aluseks on ikkagi Ühendkuningriigi varasem õigus, tunnistatakse EUIPOs vastuvõetamatuks, ent Üldkohus peaks selle otsuse peale esitatava hagi tunnistama vastuvõetavaks, olgugi et ilmselgelt põhjendamatuks. Neil asjaoludel ei ole igal juhul põhjust asuda seisukohale, et selline hagi, nagu käesolev, on vastuvõetamatu, kui EUIPO-le esitatud vastulause aluseks olnud varasem õigus ei olnud mitte algusest peale olemas, vaid langes ära kohtumenetluse ajal.

73. Viimaks näib mulle, et see, kui põhjendatud huvi säilimine seada sõltuvusse sellest, kas kaubamärgi registreerimine saab Ühendkuningriigi liidust välja astumisest hoolimata Indo European Foodsil õigushüvesid kahjustada, eiraks Euroopa Kohtu kohtupraktikat, mille kohaselt ei või Üldkohus apellatsioonikoja otsust tühistada või muuta põhjustel, mis on ilmnunud pärast selle otsuse tegemist²¹.

74. Nagu EUIPO kohtuistungil väitis, oleks Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmise kaasa toonud vaidluse all oleva liidu kaubamärgi registreerimise, ilma et EUIPO-l oleks olnud vaja uut otsust teha.

75. Järeldan sellest, et neil asjaoludel ei tingiks vaidluse all oleva liidu kaubamärgi registreerimist mitte üksnes algul vaidlusaluse otsuse aluseks olnud põhjused, vaid asjaolu, et Ühendkuningriigi liidust lahkumise tõttu ei saa kaubamärgi registreerimine enam Indo European Foodsil huve kahjustada.

76. See sündmus leidis aga aset pärast vaidlusaluse otsuse tegemist, mistõttu ei saa sellega tagantjärele vaidlusaluse otsuse tegemist põhjendada.

77. Neil asjaoludel olen arvamusel, et ainsa väite teine osa tuleb põhjendamatuks tõttu tagasi lükata.

78. Lisaks pean veel täpsustama, et kui Indo European Foodsil põhjendatud huvi säilimise tuvastamiseks oleks tulnud kindlaks teha, kas vaidluse all oleva ELi kaubamärgi registreerimine sai tema õigushüvesid kahjustada (mida siiski ei tulnud kindlaks teha), tuleks vastupidi EUIPO väidetule sellele küsimusele ikkagi vastata jaatavalt.

²¹ 11. mai 2006. aasta kohtuotsus *Sunrider vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-416/04 P, EU:C:2006:310, punkt 55), ja 30. juuni 2010. aasta kohtumäärus *Royal Appliance International vs. Siseturu Ühtlustamise Amet* (C-448/09 P, EU:C:2010:384, punktid 43 ja 44).

79. Määruse 2017/1001 artikli 11 lõikes 2 on nimelt sätestatud, et mõistlikku kompensatsiooni võib nõuda seoses toimingutega, mis leiavad aset pärast ELi kaubamärgi taotluse avaldamise kuupäeva, kui need toimingud oleksid pärast kaubamärgi registreeringu avaldamist kõnealuse avaldamise tõttu keelatud. Indo European Foodsi hinnangul võib see säte anda vaidluse all oleva kaubamärgi omanikule võimaluse esitada Ühendkuningriigis kaubamärgi rikkumise hagi seoses tegevustega, mis toimusid vaidluse all oleva kaubamärgi registreerimise taotluse esitamise ja üleminekuperioodi lõppemise vahelisel ajal.

80. Võimalus, et vaidluse all oleva liidu kaubamärgi omanik teostab sellises olukorras mõistliku kompensatsiooni nõudmise õigust, on mõistagi hüpoteetiline. Sellegipoolest on sellise õiguse olemasolu minu arvates piisav, et põhjendada Indo European Foodsi põhjendatud huvi, sest see eeldab, et äriühing võib olla kohustatud sellist mõistlikku kompensatsiooni maksma.

81. Ükski sellega seotud EUIPO argument seda järeldust ümber ei lükka. Mis puudutab kõigepealt argumenti, et mõistliku kompensatsiooni nõude saab esitada üksnes selliste isikute vastu, kes ei olnud varasemate õiguste omanikud, mis Indo European Foodsi välistab, siis selles on minu meelest teatav vastuolu. See tähendaks nimelt, et vastulausemenetluses võib EUIPO otsustada, et Indo European Foods ei ole varasemate õiguste omanik ja lükata liidu kaubamärgi registreerimisele esitatud vastulause tagasi, mööndes samas, et mõistliku kompensatsiooni välja mõistmiseks toimivas riigisisises menetluses võib see äriühing väita, et ta on varasemate õiguste omanik.

82. Mis puudutab teisalt argumenti, et mõistlikku kompensatsiooni saab nõuda üksnes tegevuste eest, mis on „registreeringu avaldamise tõttu“ keelatud – mis välistaks Ühendkuningriigis toimunud tegevused, sest see ei olnud registreerimise ajal enam Euroopa Liidu liikmesriik – siis see on minu arvates vastuolus määruse 2017/1001 artikli 11 lõike 2 eesmärgiga.

83. Nimetatud sätte eesmärk on nimelt leevendada seda, et kolmandate isikute jaoks ei ole ELi kaubamärk siduv enne registreerimise taotluse avaldamist ning võimaldada vähemalt teatud liiki kaitset alates registreerimise taotluse esitamisest. Teisisõnu saab ELi kaubamärk enne selle registreerimise avaldamist õigusliku kaitse, mis peegeldab – nagu kohtujurist Wathelet rõhutanud on – asjaolu, et seadusandja seisukohalt väärib registreerimisel olev ELi kaubamärk juba kaitsemist²². Euroopa Kohus on otsustanud, et määruse 2017/1001 artikli 11 lõikes 2 on sätestatud õigus mõistlikule kompensatsioonile, et anda kaubamärgi registreerimise taotlejale teatud kaitse ajavahemikul, mis vältab taotluse avaldamisest ehk kuupäevast, millest alates kolmandaid isikuid peetakse taotlusest teadlikuks, kuni registreerimise avaldamise kuupäevani²³.

84. Selle sätte tõlgendamine nii, nagu EUIPO välja pakub, muudaks aga liikmesriigi hilisema Euroopa Liidust välja astumise tõttu võimatuks mis tahes mõistliku kompensatsiooni saamise selle liikmesriigi territooriumil enne ELi kaubamärgi registreerimise avaldamist toime pandud tegude eest ning pärsiks seeläbi liidu kaubamärgi kaitset vähemalt taotluse esitamise ning nimetatud liikmesriigi väljaastumise vahelisel ajal, s.o ajal, mil liidu õigus selles liikmesriigis veel kohaldamisele kuulub, mis oleks vastuolus kõnealuse sätte eesmärgiga.

85. Seetõttu olen arvamusel, et Indo European Foodsi põhjendatud huvi oli Üldkohtus toimunud menetluse ajal säilinud.

²² Kohtujurist Wathelet' ettepanek kohtuasjas Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:293, punkt 44).

²³ 22. juuni 2016. aasta kohtuotsus Nikolajeva (C-280/15, EU:C:2016:467, punkt 38).

C. Ainsa väite kolmas osa: mõju EUIPO menetlusele

86. Ainsa väite kolmandas osas leiab EUIPO, et Üldkohus rikkus õigusnormi, keelates vaidlustatud kohtuotsuse punktis 27 apellatsioonikojal võtta arvesse üleminekuperioodi õiguslikke tagajärgi käesolevale asjale, kuna vaidlusaluse otsuse võimaliku tühistamisega kaasneval uuel hindamisel oleks EUIPO sunnitud jätma käsitlemata küsimuse, kas Indo European Foodsil on säilinud huvi apellatsioonikojas vaidlustatud vastulausete osakonna otsuse tühistamise vastu ning samamoodi peaks ta vastulauset läbi vaadates hindama sellist kahe õiguse vahelist vastuseisu, mida enam kunagi tekkida ei saa.

87. See argument ei ole minu arvates tulemuslik ega saa kaasa tuua vaidlustatud kohtuotsuse tühistamist.

88. Nagu ma juba ainsa väite teist osa käsitlevas analüüsis märkisin, ei sõltu vaidlusaluse otsuse tühistamiseks Üldkohtule esitatud hagi vastuvõetavus sellest, kas Indo European Foodsil on säilinud huvi vaidluse all oleva kaubamärgi registreerimise taotluse rahuldamata jätmise vastu.

89. See küsimus on asjasse puutuv üksnes EUIPO menetluses, ent see ei määra kuidagi ära Indo European Foods'i õigust nõuda vaidlusaluse otsuse tühistamist. Nimelt ei saa Üldkohus tühistamishagi vastuvõetavuse küsimuse lahendamiseks ennetada vastulause uuel läbivaatamisel tehtavat EUIPO otsust, ilma et ta – nagu ma rõhutasin – Euroopa Kohtu praktikaga vastuollu minnes põhjendaks vaidlusaluse otsuse tegemist selle otsusega võrreldes hiljem tekkinud põhjustega²⁴.

90. Seega, isegi kui Ühendkuningriigi liidust väljaastumise tagajärjel võib EUIPO vastulause tagasi lükata²⁵, saab sellise seisukoha võtta apellatsioonikoda, mitte aga Üldkohus hagi vastuvõetavuse üle otsustades²⁶.

91. Seetõttu tuleb ainsa väite kolmas osa tulemusetuna tagasi lükata.

VII. Ettepanek

92. Eeltoodut silmas pidades teen Euroopa Kohtule ettepaneku apellatsioonkaebus rahuldamata jätta.

²⁴ Vt käesoleva ettepaneku punktid 70 ja 71.

²⁵ Seda küsimust ei ole Euroopa Kohus veel käsitleanud ja see on Euroopa Kohtu menetluses oleva kohtuasja C-337/22 P EUIPO vs. Nowhere ese.

²⁶ Sellise otsuse peale võidakse omakorda esitada uus tühistamishagi, ilma et selle vastuvõetavust saaks kahtluse alla seada, nagu EUIPO ka kohtuistungil möönis.